

imod. Den højtærede Minister mente endvidere, at det maatte tilskrives min livlige Fantasi, naar jeg havde beskyldt ham for at have holdt et langt agitatorisk, militært Foredrag. Han sagde, han havde kun talt et Par Minutter om det militære Skatte-spørgsmaal. Det var imidlertid ikke den højtærede Ministers Udtalelser om dette Spørgsmaal, der foranledigede mig til at betone hans agitatoriske Optræden i Dag. Det var hans Udtalelser om den almindelige Politik og hans Raad til Tinget om at følge dette Ministerium, der saa skulde staa i Spidsen for os alle og føre en Angrebskrig mod Landstinget snart for en Grundlovsforandring og snart for en Forandring i saa den ene Sag og saa den anden Sag. Det var ikke mig, Fantasien løb af med. Den højtærede Minister har vel ikke glemt, at Folketingets Formand, der saavel i denne som i enhver anden Sag er en upartisk Dommer, advarede os mod at følge den højtærede Minister, fordi han havde givet sin Fantasi for frit et Løb, og Forhandlingerne i alt for høj Grad vilde trække i Langdrag, hvis vi fulgte den højtærede Minister paa hans Bane.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en eventuel Kommissions Sammensætning sagde den højtærede Minister, at han vilde henvende sig til de kommunale Raad og bede dem delegere Medlemmer til en saadan Kommission. Ja, det er jo en Sag, der er henvist til den højtærede Ministers For-godtbefindende, men jeg vil, hvis han overhovedet bryder sig om et godt Raad fra min Side, og hvis han overhovedet vil have Skatteforholdene drøftede i en Kommission, give ham det Raad: Lad det saa blive en parlamentarisk Kommission, hvortil de politiske Partier kunne delegere deres Medlemmer og gøre deres Indflydelse gældende, for jeg antager ikke, at Rigsdagen vil lade sig imponere af den Form for en Kommission, den højtærede Minister nu synes at ville have, idet han vil udarbejde Forslag og sammenkalde en Kommission, vel at mærke saaledes, at han beskikker hvert enkelt Medlem til at træde ind i den og derefter gaar til Tingene. Jeg tror ikke, det er Vejen til Forsoning mellem den højtærede Minister og Tingene.

Formanden: Det ærede Medlem tog ikke min Anmodning til Følge om ikke at forlade det foreliggende Emne.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem mente med Hensyn til Krigsministerens og min Opfattelse, at han ikke

havde faaet et saadant Indtryk, at han kunde virke i den Retning, jeg ønskede. Jeg vil bede det ærede Medlem læse de forskellige Taler, der ere holdte, saa vil han se, at der ikke er den Uoverensstemmelse, han tænker sig.

Med Hensyn til det agitatoriske Foredrag, jeg skulde have holdt, og som Formanden skulde have taget til Udgangspunkt for sine Bemærkninger, maa jeg sige, at jeg naturligvis ikke i nogen Henseende skal udtale mig om, hvad den højtærede Formand tænkte paa med sin Bemærkning, om det var mine Ord eller de Betragtninger, ærede Medlemmer muligvis kunde knytte dertil. Jeg skal kun sige, at mine Bemærkninger ogsaa om dette Punkt kun varede faa Minutter, og at Udgangspunktet derfor var givet fra det ærede Tings Side. Ligesom mine Udtalelser om det militære Spørgsmaal vare fremkaldte af det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge), saaledes fremkom Udtalelserne om Landstinget og Stillingen til det paa den Foranledning, det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) gav mig dertil.

Keiser Nielsen: I Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) om, hvad jeg havde sagt paa et Sogneraadsforeningsmøde her i København for 4 Aar siden, vil jeg gøre opmærksom paa, hvorledes min Udtalelse faldt. Der var den Gang — den 19. Oktober 1905 — af det radikale Venstre, Folketingets Venstre, som det hed den Gang, stillet Forslag til Ændringer i den kommunale Skattelov. Man ønskede særlig 2 Ting, et skattefrit Fradrag paa 800 Kr. i København og Frederiksberg, 700 Kr. i Købstæderne og 600 Kr. i Landkommunerne og dernæst en Forhøjelse af Tillægsprocenten fra 25 til 35 og af Nedsættelsesprocenten fra 65 til 75. Dette Forslag var til Forhandling i de samvirkende Sogneraadsforeninger. Jeg udtalte da, at jeg ikke kunde gaa med til den første af disse Ændringer, et almindeligt skattefrit Fradrag. Jeg maa maaske indflette, at jeg fremdeles ikke vil kunne gaa med til et saadant Forslag, og naar det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) har fremsat det her i Dag, tror jeg, han ikke har tænkt over, hvad et saadant skattefrit Fradrag vil kunne medføre i Landkommunerne, nemlig, at en Del Smaakapitalister, Folk, der have trukket sig tilbage fra deres Forretninger og sidde med en lille fast aarlig Indtægt, Aftægtsfolk, eller Folk med en lille Kapital, ville faa